

عنوان مقاله:

بازخوانی مفهوم ترکیب در ساخت واژه کردی سورانی: بررسی اسم های مرکب درون مرکز با رویکرد صرف ساختی

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات زبان و گویش های غرب ایران، دوره 12، شماره 1 (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

کوروش کریمی - دانشجوی دکتری زبان شناسی همگانی، گروه زبان شناسی و زبان های خارجی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران.

آرزو نجفیان - دانشیار زبان شناسی همگانی، گروه زبان شناسی و زبان های خارجی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران

راضیه مهدی بیرقدار - استادیار زبان شناسی همگانی، گروه زبان شناسی و زبان های خارجی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران.

سید محمد حسینی معصوم - دانشیار زبان شناسی همگانی، گروه زبان شناسی و زبان های خارجی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

هدف از جستار حاضر واکاوی اسم های مرکب درون مرکز کردی سورانی در چارچوب صرف ساختی بوی (۲۰۱۰) و با بهره گیری از روش توصیفی - تحلیلی است. به عبارت دیگر، این پژوهش در تلاش است تا با شناسایی و ترسیم کلان طرح واره، طرح واره های میانی و ریز طرح واره های حاکم، صورت بندی این ساخت ها و روابط معنایی میان سازه های مشارکت کننده در آن ها را بازنمایی کند. در این خصوص، تعداد ۱۴۰۰ ترکیب اسمی از فرهنگ کردی - فارسی هه نیانه بوریته (شرفکندی، ۱۳۶۹) و فرهنگ فارسی - کردی دانشگاه کردستان (۱۳۹۲) به صورت تمام شمار استخراج و تحلیل و بررسی شد. از این بین، ۵۵۹ ترکیب یعنی ۳۹ درصد از کل داده ها، درون مرکز تشخیص داده شد. یافته ها نشان داد براساس مبانی نظری صرف ساختی، ترکیب های درون مرکز کردی سورانی از یک طرح واره اصلی، سه طرح واره میانی و پنج ریز طرح واره منشعب می گردند. بنابراین، می توان نتیجه گرفت که دلیل عمده این تنوع طرح واره ای از جایگاه آزاد هسته در ترکیب های اسمی ناشی می شود. معنای کلی ساخت های مورد نظر نیز علاوه بر طرح واره ها، تحت تاثیر عوامل دیگری همچون جایگاه هسته، طبقه واژگانی و توالی سازه های مشارکت کننده در ساخت است.

کلمات کلیدی:

صرف ساختی، طرح واره، ریز طرح واره، مرکب اسمی، جایگاه هسته، کردی سورانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1965925>

